

توضیحات برای پرستار و سرپرست ها در ارتباط با مسائل خانوادگی

۱. کلیات

با تقبل قیّم بودن یک وظیفه مهم شهروندی را بعهده می گیرید. به عهده گرفتن این وظیفه یک سمت افتخاریست که باید با وجدان و احساس مسئولیت زیاد، فقط برای خیر و منفعت شخص تحت قیمومیت انجام گیرد.

مقررات قانونی در مورد قیمومیت در ماده های 1776, 1777, 1809 تا 1813 کتاب قانون مدنی یادآور گردیده.

طبق ماده 1813 کتاب قانون مدنی اعتبار کاربرد مقررات برای قیمومیت در پاراگراف های (1773 تا 1808 کتاب قانون مدنی) مورد استفاده قرار میگیرد. توصیه میگردد خود را با این مقررات آشنا سازید.

دادگاه خانواده ناظر اعمال شماست، به شما در تمام مواردی که در ارتباط با این امر است مشاورت خواهد نمود.

شما موظفید هر وقت که دادگاه خانواده بخواهد، در باره انجام کار خود اطلاعات در اختیار آنان قرار دهید.

شما برای ضرری که در اثر کوتاهی در انجام وظیفه شما به شخص تحت پرستاری شما وارد آید، مسئول می باشید؛ مخصوصاً وقتی که شما، بر خلاف وظیفه کوتاهی کرده، هزینه زندگی و یا خواسته های دیگر شخص تحت پرستاری شما برآورده نگردیده باشد. در مقابل این ریسک می توانید خود را بیمه نمایید - اطلاعات بیشتر را می توانید از دادگاه خانواده دریافت دارید.

پول محجور (موکل) که وی برای مخارج خود لازم دارد (پول در اختیار و روزمره) باید در حساب بانکی که متعلق به محجور می باشد نگهداری شود. ولی پول محجور که لازم به خرج کردن نیست، باید در یک حساب سپرده ثابت نزد یک بانک معتبر نگهداری و بهره و سود آن به حساب بانکی خود محجور واریز شود. این بانکی که حساب محجور در آن می باشد باید معتبر و قانونی باشد. برای بازکردن حساب بانکی برای محجور در موسسه مالی دیگری که شبیه این بانک ها می باشند، جواز لازمه از دادگاه خانواده ضروری می باشد.

ii. فقط برای مجریان قیمومیت

شما باید مخصوصاً به امور زیر توجه نمایید:

1. وظیفه شما در درجه اول آنست که در صدد باشید تا هر یک از والدین مؤلف به پرداخت هزینه زندگی، سهم هزینه طفل را پرداخت نمایند. در اینحالت بایستی شما اول بصورت کتبی از آنان تقاضا نمایید. حق هزینه زندگی در ماده های 1610 تا 1615 کتاب قانون مدنی مقرر گردیده است. هزینه زندگی برحسب شرایط نیاز طفل بوده و اصولاً شامل کلیه نیاز زندگی است که مخارج آموزش و پرورش و تعلیم حرفه را دربرگیرد. برای این موضوع مبلغ معینی از طریق قانون مقرر نگردیده است. هرکدام از والدین که موظف به پرداخت هزینه زندگی فرزند هست، باید این هزینه را تحت هر شرایطی پرداخت نماید، حتی اگر نیز این کار لطمه به هزینه مناسب زندگی خود وارد آورد. در چنین شرایطی باید دست به هر اقدامی بزند تا هزینه زندگی طفل بطور مرتب برآورده گردد. در چنین حالتی مقدار سهم هزینه زندگی در ارتباط با وضع در آمد او خواهد بود.

2. مبلغ پرداخت شده برای هزینه زندگی باید فقط برای شخص تحت سرپرستی مصرف گردد.

3. اگر هر کدام از والدین که موظف به پرداخت هزینه زندگی هستند، این کار را بطور دلخواه انجام ندهد، باید به او اخطار داده و بنام شخص تحت پرستاری قرار گرفته از طریق دادگاه او را وادار به پرداخت نمود. مصلحت آنست که به اداره جوانان و یا داگاه مراجعه نمایید، تا اطلاعات بیشتری در اختیار شما قرار دهند ولی آنان حق مشاوره قضایی ندارند.

iii. پایان دوران قیمومیت

سمت شما در موارد زیر خاتمه می یابد

(الف) با اتمام رسیدن زمان قیمومیت و سرپرستی

(ب) در صورت قیمومیت برای کسی که تحت مراقبت والدین یا تحت قیمومیت قرار دارد با پایان دوران حضانت والدین و یا قیمومیت،

(ث) نگام سرپرستی برای یک نوزادی که هنوز به دنیا نیامده است.

(د) در صورت قیمومیت برای رسیدگی به موارد انفرادی پس از انجام گرفتن آن مورد،